

สำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
OFFICE
OF INDUSTRIAL ECONOMICS

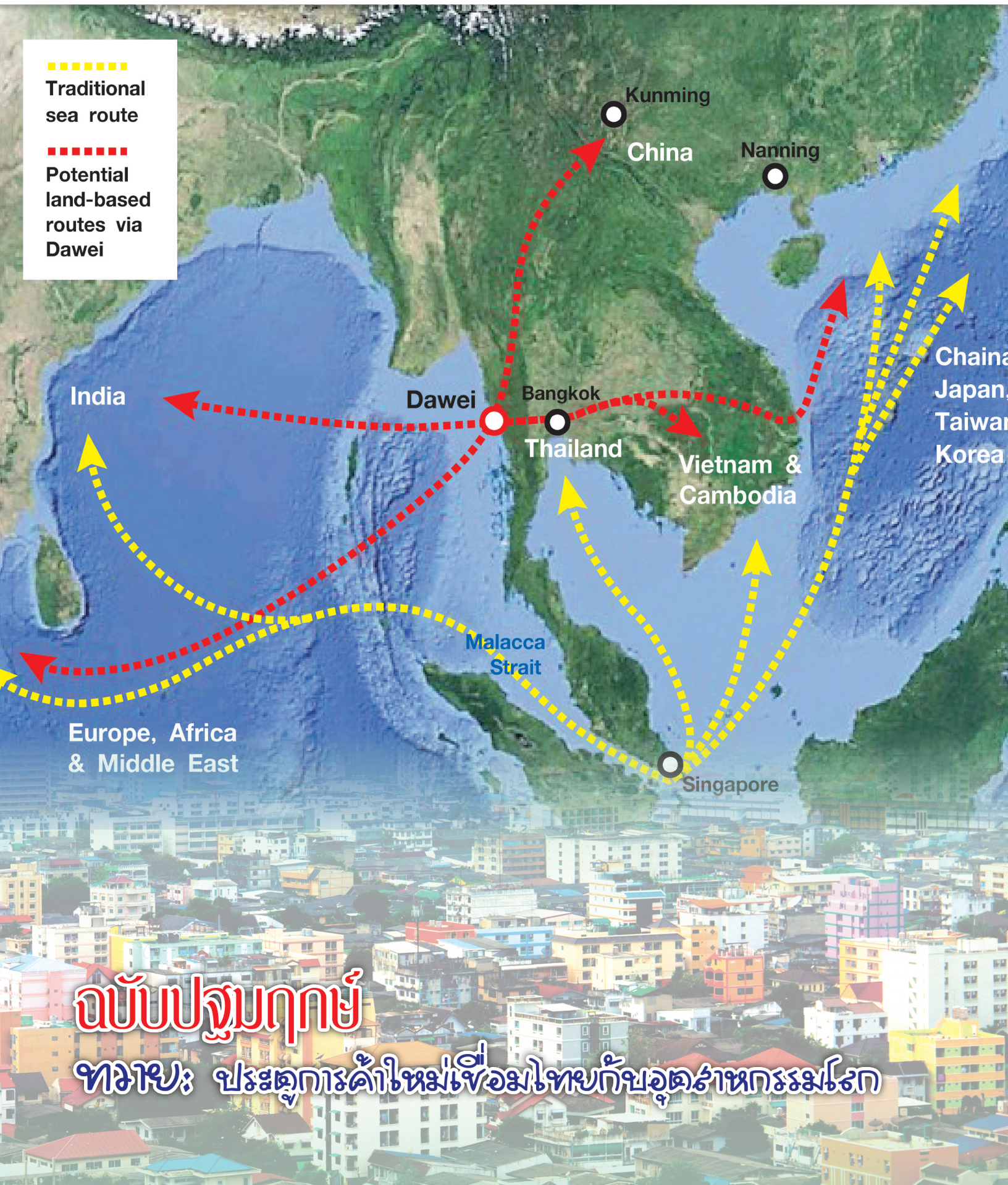

SHARE

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนเมษายน 2555

Traditional
sea route

Potential
land-based
routes via
Dawei

ฉบับปฐมฤกษ์

ทวษษ: ประตุการด้าใหม่เชื่อมไทยกับอุตสาหกรรมโลก

วาริ จันทรเนตร
บรรณาธิการบริหาร

14

เกาะติดการพัฒนา อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญ และมีโอกาสที่จะพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขันได้ เพื่อรองรับกับความต้องการในประเทศที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องกว่าร้อยละ 9 ต่อปี ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีการนำเข้ากว่า 25,000 ล้านบาท ขณะเดียวกันไทยก็มีความสามารถในการส่งออกวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์กว่าปีละ 18,000 ล้านบาท ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็น “ศูนย์กลางสุขภาพของเอเชีย (Medical Hub)” แต่อย่างไรก็ตาม วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ไทยผลิตส่วนใหญ่เป็นการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีในระดับไม่สูงมากนัก โดยเน้นการผลิต

ที่ใช้วัตถุดิบ (ยาง พลาสติก) ที่มีในประเทศเป็นหลัก ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ในประเทศให้มีขีดความสามารถในการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และเพิ่มการส่งออกให้มากขึ้น ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานทางการแพทย์ในการร่วมกันจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ ซึ่งได้มีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ โดยได้จัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ของประเทศไทย

วิสัยทัศน์ “ให้ไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพที่สำคัญในอาเซียน ภายในปี 2563”

6 ยุทธศาสตร์ย่อย

- 1) การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- 2) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ในประเทศ

ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรม วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

เป็นฐานการผลิต
Medical and Health Industry
ที่สำคัญในอาเซียน
ภายในปี 2020

2020

ผลิตวัสดุอุปกรณ์
ทางการแพทย์ที่ใช้เทคโนโลยี
สูงขึ้นและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

2015

ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าวัสดุ
อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีการใช้
ปริมาณมาก และพัฒนามาตรฐาน
ให้เป็นที่ยอมรับ รวมทั้งประยุกต์
ใช้เทคโนโลยีในวัสดุอุปกรณ์
ทางการแพทย์

เป้าหมาย

- 3) การตลาดและการสร้างความเชื่อมั่นให้กับ
ผู้บริโภคในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ผลิตในประเทศ
- 4) การพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการวิจัย
และพัฒนา
- 5) การใช้มาตรการการเงิน การคลัง และการจัดซื้อ
ของภาครัฐ ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทาง
การแพทย์ไทย
- 6) การสร้างความเชื่อมั่นและการส่งเสริมการลงทุน
อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์

2. ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

เพื่อให้มีการบูรณาการร่วมกันในการพัฒนา
อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมถึงการขับเคลื่อนการ
ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ฯ ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้มี
การจัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ในการ
ผลักดันยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์
กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงหน่วยงาน
ทางการแพทย์ รวมทั้งสิ้น 11 หน่วยงาน ประกอบด้วย กระทรวง
อุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะ
กรรมการการอุดมศึกษา แพทยสภา คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
และหอการค้าไทย

3. โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ

เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ฯ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ในปี 2555 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ภายใต้โครงการ FlagShip ของกระทรวง จำนวน 3 โครงการ ประกอบด้วย

1. โครงการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ด้านการเพิ่ม Productivity และพัฒนามาตรฐาน ISO 13485 โดยมีสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) เป็นที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งจะดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการหรือการผลิตที่สูงขึ้น ลดต้นทุนการผลิต ลดของเสียในกระบวนการผลิต ลดการใช้พลังงาน มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบ Logistics และการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) มาช่วยการบริหารจัดการ รวมถึงจะดำเนินการยกระดับอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานระบบการจัดการด้านคุณภาพระดับสากล ISO 13485

2. โครงการวิจัยพัฒนาและออกแบบวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ โดยมีสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

(องค์การมหาชน) เป็นที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งจะร่วมดำเนินการกับผู้ประกอบการในการวิจัยพัฒนาและผลิตวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น มีการพัฒนานวัตกรรมด้านการออกแบบให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับผู้ใช้งานขึ้น รวมทั้งผลักดันให้วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ไทยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในวงการแพทย์และได้มาตรฐานระดับสากล

3. โครงการศึกษาวิจัยโอกาสทางธุรกิจและการเพิ่ม Value Creation สำหรับอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ โดยมีมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นที่ปรึกษาโครงการฯ เพื่อศึกษาการสร้าง Value Creation และโอกาสทางธุรกิจให้กับอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมถึงเสนอนโยบายและมาตรการสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่การผลิตวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มี Value Creation ที่สูงขึ้น

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดการสัมมนาเปิดตัวโครงการไปแล้ว ซึ่งมีหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและหน่วยงานทางการแพทย์เข้าร่วมในงานสัมมนาอย่างคับคั่ง โดยมีความมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการผลักดันยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ไปอย่างต่อเนื่องต่อไป รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมกิจกรรมในโครงการต่าง ๆ ด้วย

OIE

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ในปี 2551 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบกรอบความร่วมมือในโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก เมืองทวาย ประเทศพม่า จากนั้นรัฐบาลไทยกับพม่าได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวายและถนนจากท่าเรือน้ำลึกมายังประเทศไทย ต่อมาในปีเดียวกัน บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจกับการท่าเรือของรัฐบาลพม่า เพื่อเข้าไปสำรวจศึกษารูปแบบและศักยภาพท่าเรือน้ำลึกทวาย

ปี 2553 บริษัท อิตาลีไทย ได้ลงนามในกรอบ Framework Agreement กับหน่วยงานท่าเรือในสังกัดกระทรวงขนส่งของประเทศพม่า เพื่อดำเนินการพัฒนาโครงการสัมปทานในการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวายและนิคมอุตสาหกรรมที่เมืองทวาย

จากวันนั้น ถึงวันนี้โครงการเดินหน้าไปถึงไหน โอกาสอุปสรรค ภาคอุตสาหกรรมไทยได้หรือเสียอะไร คำถามที่หลายคนอยากรู้คำตอบ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จึงได้จัดเสวนาโต๊ะกลม เรื่อง “ทวาย : ประตูการค้าใหม่เชื่อมไทยกับอุตสาหกรรมโลก” เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2555 โดยมี ดร.สมเจตน์ ทิณพงษ์ กรรมการผู้จัดการ โครงการทวาย ดีเวล๊อปเมนต์ บริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) และนายนิยม

ไวยรัชพานิช ประธานคณะกรรมการการค้าชายแดนหอการค้าไทย เป็นวิทยากร และดำเนินรายการโดย นายอภิวัฒน์ อสมารณ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายอภิวัฒน์ อสมากรณ์

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ทวายตั้งอยู่ในเขตปกครองของตะนาวศรีในพม่า ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเขตชายแดนไทย ทางด้านกาญจนบุรี ประมาณ 160 กิโลเมตร ในประวัติศาสตร์เมืองนี้มีความสำคัญทางด้านการค้า ซึ่ง ณ ปัจจุบันเมืองนี้มีความสำคัญมากขึ้นเพราะโลกมีความไร้พรมแดนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตที่จะเกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ทำให้เกิดการเชื่อมโยงกันระหว่างชายแดน ซึ่งประเทศไทยก็มีความพยายามที่จะเชื่อมโยงเศรษฐกิจต่างๆ กับเพื่อนบ้าน เช่น กรอบระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ระหว่างเมืองดานัง (เวียดนาม) - เมืองมะละแหม่ง (พม่า) ระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) ระหว่างนครคุนหมิง จีนตอนใต้ - กรุงเทพฯ และอีกเส้นทางคือ ระเบียงเศรษฐกิจแนวใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ระหว่างนครโฮจิมินห์ (เวียดนาม) - เมืองทวาย (พม่า) ซึ่งเส้นทางเหล่านี้จะเป็นเส้นทางการค้าการลงทุนเส้นทางใหม่ที่สำคัญในอนาคต และสร้างประโยชน์หลายอย่างให้กับประเทศไทย แม้ว่าบางอย่างอาจจะมี การเสียไปบ้างแต่ก็ถือเป็นการเปิดเส้นทางไปสู่เอเชียตะวันออก

ดร.สมเจตน์ ทิณพงษ์

กรรมการผู้จัดการ โครงการทวาย ดีเวลลอปเมนต์
บริษัทอิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด (มหาชน)

โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวายจะเป็นประตูแห่งใหม่ในการผลักดันเศรษฐกิจของภูมิภาค เป็นการเพิ่มทางเลือกในการขนส่งทางเรือ เพื่อลดการผูกขาดของช่องแคบมะละกา สำหรับการคมนาคมทางบกนั้น โครงการทวายได้พัฒนาทั้งรถยนต์ และรถไฟเชื่อมต่อไปยังประเทศไทย นอกจากนี้ ยังพัฒนาท่อส่งน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ รวมไปถึงเส้นทางเชื่อมต่อทางรถไฟไปยังจีนตอนใต้อีกด้วย เพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และก้าวไปเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าในอนาคต ดังนั้นท่าเรือน้ำลึกทวายจะเป็นเส้นทางคมนาคมทางทะเลระหว่างประเทศแห่งใหม่ โดยประเด็นที่เป็นจุดน่าสนใจในการก่อตั้งท่าเรือทวาย มีดังนี้

1. ท่าเลที่ตั้งของทวาย อยู่ใกล้กับอำเภอพุนนังร้อน จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งทวายเป็นเมืองที่มีความสำคัญมาตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการค้า เชื่อมโยงกับจีน อินเดีย กลุ่มอาหรับ แอฟริกาใต้ และเขมร เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ทวายมี HUB แกนหรือวงล้อ และมีเส้นทางส่งไปถึงประเทศต่างๆ ดังกล่าว นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ในทางพื้นที่ของทวายสามารถเชื่อมโยงไปมะละกาได้ นอกจากทวายจะเป็น HUB แล้ว ยังมีความสำคัญทางด้านยุทธศาสตร์ของความมั่นคงและทางเศรษฐกิจที่น่าจับตามอง

2. อินเดียในเอเชีย (Indian Ocean) มีความสำคัญมากในขณะนี้ ซึ่งศูนย์กลางได้แก่ Myanmar (Dawei) แล้วเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศต่างๆ รอบด้าน ได้แก่ 1. US (Dawin: Australia) (Japan/South Korea) 2. China 3. India และ 4. ASEAN (Thailand/Singapore) หากประเทศใดได้ครอบครองพื้นที่ในบริเวณดังกล่าวก็จะมีอำนาจมาก

3. ด้านโครงการทวาย ไทยได้ทำสัญญากับพม่าเบื้องต้น 250 ตารางกิโลเมตร และในพื้นที่นั้นก็มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones : SEZ) ซึ่งจากการที่รัฐบาลพม่าได้ไปดูงานในหลายๆ ประเทศ จึงมีความเห็นที่จะขอปรับปรุงความหมายของ SEZ ใหม่ และไทยเองก็เป็นส่วนหนึ่ง ในการจัดประกายทำให้พม่ามีเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ทวาย (Dawei Special Economic Zone)

บริษัทิตาเลียนไทยได้ก่อตั้ง Dawei Development Company Limited (DDC) เพื่อบริหารจัดการโครงการทวาย โดย DDC มีหน้าที่ต้องสร้างกิจกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรม มีพื้นที่สาธารณูปโภคและสาธารณูปการหลัก โรงไฟฟ้า ถนนเชื่อมกับประเทศไทย รางรถไฟ และระบบโทรคมนาคม เป็นต้น อีกส่วนที่สำคัญเช่น โรงกลั่นน้ำมันและก๊าซ ปิโตรเคมี และโลจิสติกส์ เป็นต้น ซึ่งในแต่ละจุดต้องการเงินลงทุนอีกมาก จึงถือเป็นโอกาสในการลงทุนของนักลงทุนที่มีความสนใจ ส่วนในด้านการออกแบบท่าเรือ และบริหารท่าเรือก็ต้องทำให้ครบวงจร ซึ่งหาก

เปรียบเทียบกับท่าเรือแหลมฉบังก็พบว่า ท่าเรือทวายมีขนาดใหญ่กว่าถึง 4 เท่า ซึ่งภายในพื้นที่โครงการได้มีการจัดพื้นที่เป็นสัดส่วนเพื่ออุตสาหกรรมแต่ละประเภท โดยแบ่งออกเป็น อุตสาหกรรมประเภทหนัก อุตสาหกรรมขนาดกลาง และอุตสาหกรรมขนาดย่อม รวมไปถึงส่วนประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ โซน A เป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเล เป็นอุตสาหกรรมประเภทหนัก ประกอบด้วย โรงไฟฟ้าถ่านหิน อุตสาหกรรมเหล็ก ปูน เป็นต้น ยังมีท่าเรือที่มีความลึกถึง 20 เมตร ซึ่งสามารถรองรับเรือสินค้าขนาดใหญ่ และยังมีอู่ต่อเรือ รวมถึงท่าขนถ่ายสินค้า พร้อมอุปกรณ์ครบครัน ถัดเข้ามาเป็น โซน B ซึ่งรองรับอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ในส่วนนี้จะประกอบไปด้วย โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ โรงไฟฟ้า ลึกเข้ามาเป็นที่ตั้งของโซน C เป็นอุตสาหกรรมปิโตรเลียมขั้นต้นและอุตสาหกรรมปิโตรเลียมขั้นปลาย ส่วนโซน D เป็นพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมขนาดกลาง เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ ยางรถยนต์ และโซน E จะรองรับอุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น การผลิตเสื้อผ้า ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ เครื่องสำอาง การแปรรูปอาหาร เป็นต้น

นายนิยม ไวยรัชพานิช

ประธานคณะกรรมการการค้าชายแดน ทอการค้าไทย

ด้านการใช้ประโยชน์ทางภูมิศาสตร์ของท่าเรือทวายนั้น เป็นจุดที่น่าสนใจของประเทศมหาอำนาจอย่างประเทศจีน เพราะเมื่อพิจารณาจากเส้นทาง North-South Corridor จากจีนมายังกรุงเทพแล้ว จีนมีความหวังมากในการออกสู่ทะเล และจีนตั้งใจมากที่จะเจาะ North-South Corridor อีกเส้นทางหนึ่ง จากคุนหมิงถึงไคฟง เพื่อเปลี่ยนยุทธศาสตร์ใหม่ในการออกสู่ทะเล ซึ่งหากมีท่าเรือทวายเกิดขึ้น จีนก็เปลี่ยนเป้าหมายมาทางนี้แทนที่จะใช้เส้นทางไคฟงออกสู่ทะเล ฉะนั้นหากไทยรับใช้เส้นทาง North-South Corridor จะทำให้เกิดประโยชน์มหาศาล ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและการค้า ส่วนเส้นทาง Southern Coastal Corridor จากกรุงเทพ - พนมเปญ - โฮจิมินห์ มีการตกลงกันเรียบร้อยแล้ว และขอต่อเส้นทาง Corridor ไปสู่ทวายซึ่งก็ได้ทำการตกลงกันเรียบร้อยแล้วเช่นกัน เนื่องจากไทยเห็นว่าเส้นทางนี้เป็นประโยชน์อย่างมากด้วยท่าเลที่ตั้งด้าน East-West Corridor นั้นไม่เหมาะสม เนื่องจากมีปัญหาด้านการทำถนนและด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งใช้ระยะเวลาในการพัฒนามา 20 ปีแล้ว แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม การที่จะทำให้เส้นทางนี้ใช้ได้ คือ การต่อ Corridor ไปที่ฮานอยจากโคราชลงสู่กรุงเทพ

สำหรับในด้านความกังวลว่าจะกระทบกับการค้าชายแดนหรือไม่นั้น ความจริงแล้วการค้าชายแดนเป็นเพียงเป็นการค้าขนาดเล็ก นับวันการค้าชายแดนเริ่มจะหดตัวลง แต่การค้าผ่านแดนจะมากขึ้น ซึ่งถ้า Corridor ต่างๆ ทำสำเร็จก็จะเกิดประโยชน์อย่างมหาศาล ต่อไปการค้าชายแดนจะต้องปรับตัวไปเป็นการค้าผ่านแดน โดยใช้กรอบความร่วมมือต่างๆ รวมถึงท่าเรือทวายที่จะช่วยกระจายสินค้าไปทั่วโลก

OIE

ดัชนีอุตสาหกรรม

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2555

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index – MPI) เดือนกุมภาพันธ์ 2555 อยู่ที่ 171.74 เพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคม 2555 ร้อยละ 8.13 แต่ลดลงเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ -3.4 โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ได้แก่ อุตสาหกรรมการกลั่นปิโตรเลียม ยานยนต์ เบียร์ น้ำตาล และเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน

สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตอุตสาหกรรมเดือนกุมภาพันธ์ 2555 อยู่ที่ร้อยละ 62.27 เพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคม 2555 ที่ร้อยละ 58.46 และเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ที่ร้อยละ 59.46 โดย

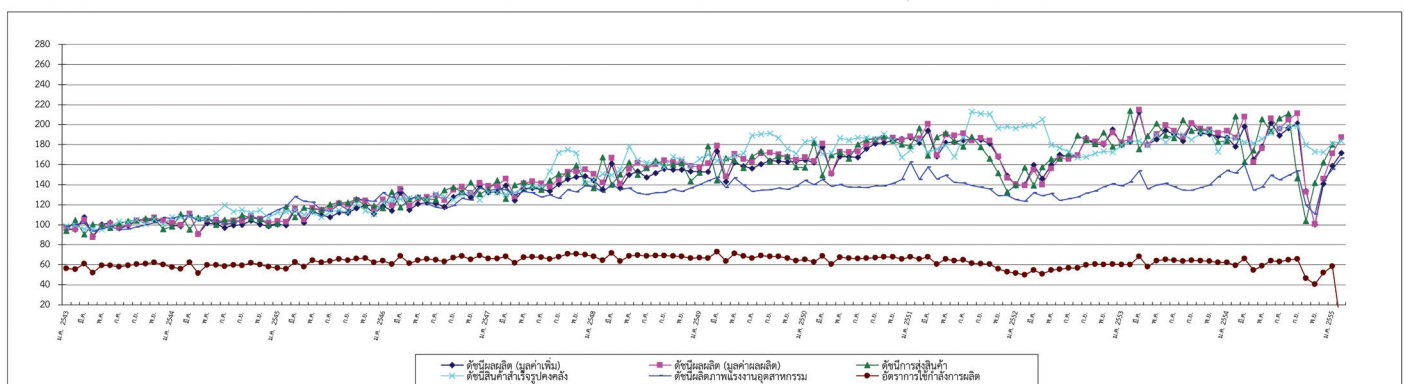
อุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลให้อัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคม 2555 ได้แก่ Hard disk drive ยานยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องปรับอากาศ เหล็ก เนื่องจากการฟื้นฟูการผลิตและการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนชิ้นส่วนของผู้ผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรถยนต์ที่สามารถฟื้นตัวกลับสู่ระดับการผลิตที่ใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

คาดว่า MPI ในอีก 1-2 เดือนข้างหน้า จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น จากการฟื้นตัวของผู้ผลิต และความต้องการสินค้าที่ยังขยายตัวได้ดีเพื่อฟื้นฟูและทดแทนส่วนที่สูญเสียหลังอุทกภัยใหญ่ในปีที่ผ่านมา รวมทั้งเพื่อการป้องกันการสูญเสียจากอุทกภัยครั้งใหม่ของภาคธุรกิจ ตลอดจนการลงทุน

ในโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และการกระตุ้นเศรษฐกิจจากนโยบายของรัฐบาล เช่น รถยนต์คันแรก การปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำและผู้ที่จบปริญญาตรี จะเป็นผลบวกต่อภาคอุตสาหกรรมทั้งในการเพิ่มความต้องการใช้และกำลังซื้อของประชาชน โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่เน้นตอบสนองภายในประเทศ เช่น อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง, สินค้าอุปโภคบริโภค, รถยนต์, เครื่องใช้ไฟฟ้า, เครื่องดื่ม จะเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ขยายตัวดีขึ้น

ดัชนีอุตสาหกรรมรวม 53 กลุ่มอุตสาหกรรม (รายเดือน)

(ฐานเฉลี่ย 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ได้ปรับผลกระทบของฤดูกาล) (*) ตัวเลขเบื้องต้น

สรุปตัวเลขดัชนีอุตสาหกรรม ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2555 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ดังนี้ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) อยู่ที่ระดับ 171.74 ลดลงร้อยละ -3.40 จากระดับ 177.79 ดัชนีการส่งสินค้า อยู่ที่ระดับ 180.21 ลดลงร้อยละ -1.86 จากระดับ 183.62 ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง อยู่ที่ระดับ 183.55 ลดลงร้อยละ -1.14 จากระดับ 185.66 ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม อยู่ที่ระดับ 114.68 ลดลงร้อยละ -0.84 จากระดับ 115.66 ดัชนีผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม อยู่ที่ระดับ 166.31 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.65 จากระดับ 151.67 และมีอัตราการใช้กำลังการผลิตประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2555 อยู่ที่ร้อยละ 62.27

OIE

“อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)”

การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ เช่น วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของโลก ข้อผูกพันที่จะก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 รวมทั้งวิกฤตภัยธรรมชาติทั่วโลก เป็นต้น เป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ด้วยการพัฒนาคน สร้างฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนา กับการรักษาสิ่งแวดล้อม

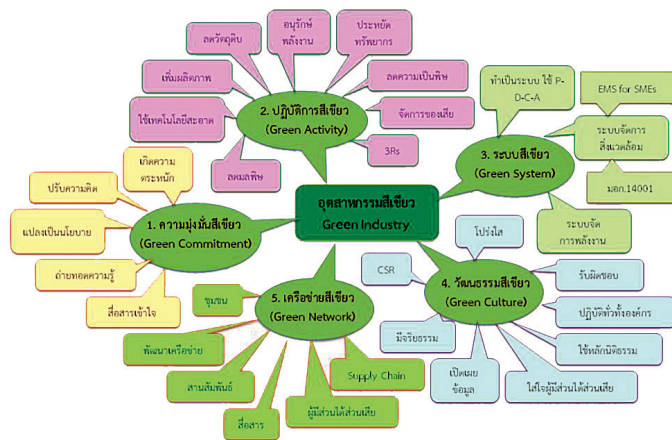
แนวคิด “อุตสาหกรรมสีเขียวหรือ Green Industry” เริ่มต้นจากการที่กระทรวงอุตสาหกรรม เห็นความจำเป็นในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนที่จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ลดการใช้พลังงาน ด้วยการใช้พลังงานทางเลือก และพัฒนาพลังงานทดแทน เน้นการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ที่สามารถอยู่ร่วม

กันอย่างมีความสุข โดยส่งเสริมให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือและประชาชนไว้วางใจ และเกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียวซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย

โดยหลักการแล้ว คำจำกัดความของคำว่า “อุตสาหกรรมสีเขียว” (Green Industry) คือ อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และความรับผิดชอบต่อ

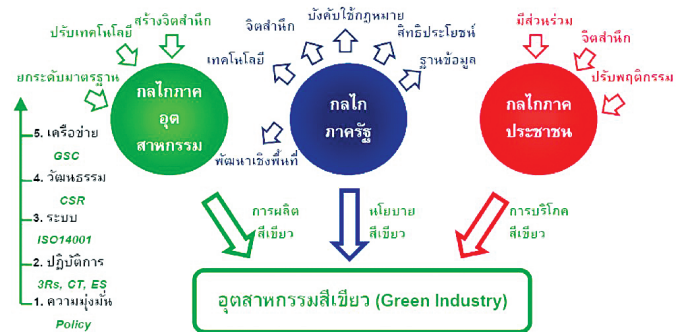
ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน และจะต้องมีอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ คือ เป็นอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานอย่างมีความรับผิดชอบ จะต้องยึด “หลักการ 3R” (Reduce, Reuse, Recycle) ทั้งในการบริหารจัดการและวิถีปฏิบัติต่างๆ ในองค์กร และสุดท้ายคือจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของ “สังคมคาร์บอนต่ำ” (Low Carbon Society)

แนวคิดการพัฒนาศักยภาพประกอบการอุตสาหกรรมสีเขียวใน 5 ระดับ

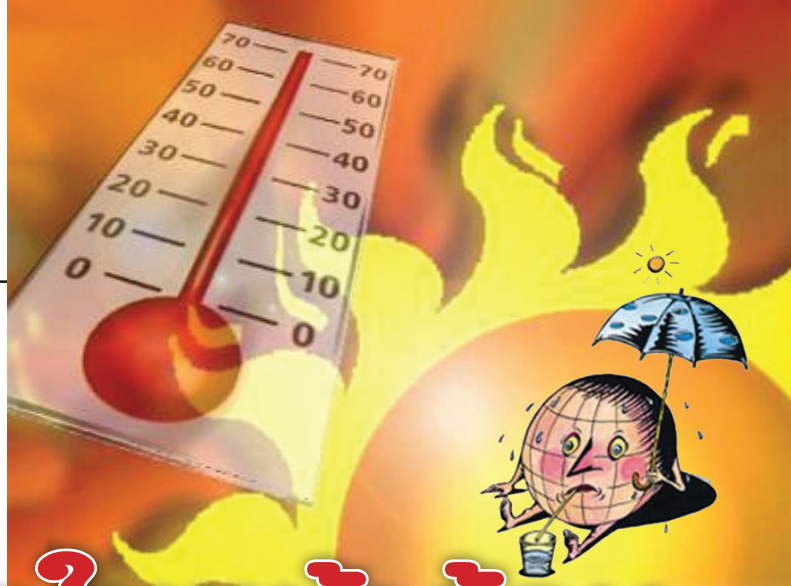
การดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ได้แบ่งระดับของความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ 5 ระดับ ดังนี้ **ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)** คือความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน **ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)** คือการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้ **ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)** คือการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ **ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)** คือการที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในทุกด้านของการประกอบกิจการจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร **ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)** คือการแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

ในปี 2554 กระทรวงอุตสาหกรรมได้เริ่มดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวด้วยการบูรณาการกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงและสถาบันเครือข่ายสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและนิคมอุตสาหกรรมทั่วประเทศ เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสปีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 84 พรรษา และได้ตั้งเป้าหมายให้มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมและผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 984 ราย ซึ่งผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายเป็นอย่างดี มีผู้ได้ใบรับรอง 1,050 ราย สำหรับปี 2555 ได้ตั้งเป้าหมายให้มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมและผ่านเกณฑ์การประเมินไว้ 2,500 ราย และคาดว่าจะในระหว่างปี 2555-2558 จะมีสถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจำนวน 70,000 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

กระบวนการและกลไกการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวสามารถทำให้ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ลดข้อร้องเรียนจากผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงาน ลดความเสี่ยงในการรับผิดชอบต่ออนาคต ทำให้เกิดภาพลักษณ์ และทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดีและการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่โดยรอบ ซึ่งจะได้รับความเป็นธรรม เข้าถึงโอกาสในการมีชีวิตที่ดีขึ้นจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน เกิดการสร้างงานและการจ้างงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น คนงานมีความปลอดภัยและมีความสุขกับการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ดี ลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน ประหยัดต้นทุน สร้างโอกาสในการแข่งขัน สร้างโอกาสทางการตลาดโดยเน้นประเด็น “สีเขียว” ของผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต

โรคที่อบอุ่นในหน้าร้อน

หนาวไม่ทำอะไร ร้อนมาซะแล้ว ปีนี้หน้าร้อนมาเร็วกว่าปกติ ผู้คนต่างพากันหลบลมร้อนไปหาที่เย็นๆ อยู่ตามห้างสรรพสินค้า โรงหนัง ร้านอาหาร ไม่ก็ไปต่างจังหวัดต่างประเทศกันเลย แต่ก็ต้องระวังโรคต่างๆ ที่มากับหน้าร้อนด้วย โดยเมื่อวันก่อนได้อ่านเรื่อง 7 โรคพบบ่อยในหน้าร้อน พึงระวัง! จึงนำมาฝากทุกท่าน:

โดย นพ.กฤษดา ศิรามพุช ผู้อำนวยการศูนย์เวชศาสตร์อายุรวัฒน์นานาชาติ บอกว่ามี 7 โรคฮิตที่ทำให้คนเมืองป่วยในหน้าร้อน

1. โรคช็อคแดด (Heatstroke) ป่วยด้วยความร้อนที่ขึ้นสูงจัด สมองทนมไม่ไหวก็เข้าโหมดเออเร่อ เสียต้อๆ จนกลายเป็นลม ความดันตกถึงขั้นชัก คนที่ไวต่อช็อคแดด คือ เด็ก ผู้สูงอายุ และคนที่มึนโรคประจำตัว บางทีในนักกีฬาที่เกิดได้รวมถึงคนที่ขาดน้ำ

2. โรคขาดน้ำ ทำให้ร่างกายเพลียไวต่อความเครียดและเหนื่อยล้า พาให้หงุดหงิดไม่สบายอารมณ์ การขาดน้ำทำให้เกิดโรคปวดหัวแบบไมเกรน ปวดท้องประจำเดือน สิวขึ้น หน้าแห้ง ไร่เรียวแรงและใช้ขึ้นได้ง่าย แค่น้ำไม่พอก็จะนำอีกหลายโรคตามมา

3. โรคพิษจากน้ำ น้ำในหน้าร้อนไม่น่าไว้วางใจ ไม่ว่าจะน้ำดื่มหรือน้ำเป็นดัว อย่างน้ำแข็ง ไอศกรีม ทานมากนอกจากปวดหัวจัดได้แล้วยังทำให้ปวดท้อง ป่วยด้วยโรคติดเชื้อทางเดินอาหาร การเกิดพิษจากน้ำในหน้าร้อนมาจากการปนเปื้อนของน้ำ เช่น แชน้ำแข็งร่วมตู้กับของสดหรือตู้ไอศกรีมที่เปิดปิดไม่เป็นเวลา

4. โรคเกาต์กำเริบ ผู้ที่มีโรคความดันสูง, เบาหวาน หรืออาการปวดมีนศีรษะง่ายอยู่แล้ว จะมีความเสี่ยงสูงขึ้นยามอยู่ในที่ร้อนจัดและมีความเครียด

5. โรคร้อนลงผิว (Heat rash, Prickly heat) ผดผื่นคันผิวจะเคล้าความตึงเครียดจากอาการคัน ซึ่งไม่ควรโรยแป้งลงบนผื่นถ้าไม่แน่ใจเพราะอาจเป็นการช่วยส่งเสริมให้เชื้อที่ผิวหนังลงหลักปักฐานกันแน่นหนามากขึ้น และขอให้ระวังน้ำอุ่นไว้ด้วย

6. โรคเบื่ออาหาร การกินหน้าร้อนให้อร่อยต้องค่อยๆ รับประทาน เพราะท้องไส้ยามนี้พาลจะเบื่อ เลียน เอียนอาหาร ควรดของมัน อาหารทอด และกะทิ แนะนำเลือกกินเป็นฉ่ำก้วย น้ำรากบัว หล่อฮังก้วย เก๊กฮวย หรือแตงไทยเย็นๆ ก็ได้

7. โรคหวัดฟัดฟิด ไข้จะฮิตเฉพาะในหน้าหนาว แต่หน้าร้อนก็ป่วยกันมาก เพราะเปิดแอร์กันจนเป็นหมิวโลกแล้ว เดินเข้าออกร้อนที่เย็นที่ ร่างกายปรับไม่ทันก็ป่วยไป กลายเป็นไข้หวัดเอื้ออาหารกันทั้งโรงเรียนและบริษัท ทางที่ดีควรจัดให้มีเวลาพักแอร์หรือปรับอุณหภูมิไม่ให้เย็นจัดเกินไป

บัญญัติ 10 ประการจัดโรคร้อน

1. ต้มให้พอ ต้มเรื่อยๆ มีเทคนิคคือตั้งขวดน้ำไว้หน้าโต๊ะทำงานแล้วปฏิญาณว่าวันนี้จะต้มให้หมดขวด ในผู้ที่ชอบออกกำลังฤดูนี้ต้องยังพลังไว้บ้าง แล้วเติมน้ำให้มากก่อนลงสนาม
2. รอเช้าวัน ขออย่าเพิ่งเข้าห้องปรับอากาศทุกครั้ง ร้าไป ถ้าเลี้ยงไม่ได้ก็ให้หาเสื้อไว้เปลี่ยน เมื่อถ้าเดินขึ้นเหงื่อมาแล้วต้องเข้าออฟฟิศทำงานเลย จะทำให้ร่างกายเย็นจนเป็นหวัดไม่สบาย
3. กินให้น้อย ขออย่าให้กินอึดเกินไป เพราะทำให้อาหารไม่ย่อยและป่วยไข้ได้ ความร้อนทำให้อาหารบูดเสียเร็วไม่เว้นแม้ในกระเพาะลำไส้
4. ค่อยๆ ออก หมายถึงออกกำลังกายให้เพลาลง มีหลายท่านที่ซื้อคิกแดตในหน้าร้อนในฟิตเนสกันมาแล้ว หาด exercise โหมดเบาๆ ให้เหมาะกับตัวเรา คือ ไม่เหนื่อยล้าเหนื่อย
5. บอกถ้าป่วย หากท่านมีโรคประจำตัวอยู่ขอให้คอยระวังไว้เวลาเหนื่อยแล้วต้อง “เพลลา” ลงบ้าง เพราะโรคภัยอย่าง สโตรค อัมพฤกษ์ อัมพาต กับโรคหัวใจจะมากถามหาเวลาร้อนจัด หากมีโรคประจำตัวที่ว่าหรือกับคุณหมอไว้ก่อนให้ปรึกษาจะดีกว่า
6. ช่วยนอนเร็ว การนอนช่วยดับร้อนได้ส่วนหนึ่ง คือ ช่วยให้ร่างกายได้พักผ่อนซ่อมแซมตัวเองหลังจากผจญไอร้อนมาทั้งวัน ความร้อนทำให้เสียน้ำ หัวใจเต้นเร็ว และเสียเกลือแร่ในร่างกาย ตัวเราจะใช้เวลาอนนั้นในการ “ยกเครื่อง” ปะผุพังเสียใหม่ให้ตื่นมามีแรงอีกครั้ง
7. เจลลดไข้ ใช้ได้ในเด็กที่ใกล้จะช็อคแดดหรือซึ่มลงจากอากาศร้อนเพราะช่วยลดได้ทันใจ ไม่อันตราย ดีกว่าจิบอาบราดน้ำเย็นเป็นเด็กถูกรอกตัวสั่นฟันกระแทก
8. ไม่กินหวาน รสหวานถือเป็นการเร่งให้ร่างกายต้องเผาผลาญอาหารที่อุดมไปด้วยน้ำตาล จะทำให้ “เครื่องใน” เกิดอาการป่วยได้ เพราะในของหวานมีน้ำตาลที่ทำให้เกิดกระบวนการ “ไกลเคชั่น” อันทำให้เกิดเสื่อมอักเสบขึ้น เรียกว่าร้อนต่อร้อนมาเจอกันถึง 2 เด้ง
9. อาหารเย็น เป็นเครื่องดับร้อนที่ควรเลือกหา จะรับเป็นแบบไทยๆ ก็มีแกงส้ม ข้าวแช่ แดงไทยน้ำกะทิ น้ำมะตูม หรือแบบเทศก็มีเฉาก๊วย สมูทตี้ แดงโม แก้วฮวยเย็น ต้มมะระปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ
10. เน้นธรรมชาติ คนไทยรุ่นใหม่ใช้แอร์เป็นเครื่องดับร้อนจึงทำให้ยิ่ง “ร้อนใน” เพราะแอร์เป็นอากาศแห้งและเย็นทำให้เกิดอักเสบทางเดินหายใจง่าย ที่ไหนมีแอร์ที่นั่นมีสิทธิ์ป่วยทั้งนี้ไม่ได้ให้ดื้อใช้แอร์ แต่ลองสลับดูบ้าง อย่างร้อนนักก็อาบน้ำให้ชื่นใจ หรือใช้แป้งเย็นโรยตัวก็ได้

OIE

ที่มา: <http://www.kongkit.su.ac.th>

OIE SHARE Club

OIE SHARE Club : พื้นที่ร่วมสนุก
พูดคุยแลกเปลี่ยนระหว่างผู้อ่าน กับทีมงาน
ซึ่งทีมงานยินดีตอบรับจดหมาย และอีเมลล์ทุกฉบับ

สำหรับฉบับปฐมฤกษ์ ดิฉันรับเลิกลา
เรามีกิจกรรมให้คณะได้ร่วมสนุกกัน

ดิฉันจะเดินทางไปเยี่ยมโรงเรียนที่ใจนะ อย่า
ช้า! จั๊บบ้อก จู๊บบ้อก คอจ๊อบจ๊อบ เก๊ยงเก๊ยง
(เพื่อจ๊อบจ๊อบ) ร่วมแบ่งปันกันได้อีก

กติกา ส่งภาพถ่ายสถานที่ที่คุณ จะหรือชอบครั้งจ๊อบจ๊อบไป
เพื่อลุ้นรางวัลจ๊อบจ๊อบ พร้อมคำบรรยายใต้ภาพสั้นๆ มาที่

กองบรรณาธิการ OIE SHARE

กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการจ๊อบจ๊อบ

สำนักบริหารกลาง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ถนนพหลโยธินที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี

กรุงเทพฯ 10400

หรือ อีเมลล์ : OIESHARE@oie.go.th

รางวัล 3 ภาพที่โดนใจกองบรรณาธิการ
รับรองที่จะฉีกจาก OIE SHARE ไปเลยละ

ดัน 3 ธงขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ เพิ่มขีดความสามารถส่งออก พัฒนามาตรฐาน พร้อมรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

นายสุภาพ คลีขจาย ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม ปาฐกถาเปิดสัมมนาเรื่อง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โอกาสและผลกระทบต่ออุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ” เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ของประเทศไทยไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางสุขภาพของเอเชีย” และพัฒนาความพร้อมในทุกด้านรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยมีนายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กล่าวรายงานความคืบหน้าของการดำเนินงาน โดยการสัมมนาได้นำเสนอโครงการที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ และการเสวนาเรื่อง “AEC กับทิศทางของอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์และสุขภาพ” จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง

27 กุมภาพันธ์ 2555 โรงแรมโกลเด้น ทิวลิป ซอฟเฟอริน กรุงเทพฯ

การพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมการผลิตสีของไทย

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สพว.) และสมาคมผู้ผลิตสีไทย จัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมการผลิตสีของไทย” ซึ่งเป็นกิจกรรมภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมการผลิตสีของไทย (ปีที่ 2) เพื่อให้ความรู้กับผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมสี และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแสดงผลการดำเนินกิจกรรมของโครงการฯ ในปีที่ผ่านมา ภายในงานมีการบรรยายพิเศษเรื่อง

“การประเมินความเสี่ยงในอุตสาหกรรมเคมีขั้นปลาย” เพื่อพัฒนาความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 รวมถึงจัดให้มีการเสวนากรณีศึกษา มาตรการต่างๆที่ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตสี

6 มีนาคม 2555 โรงแรมดวันนา กรุงเทพฯ

ทนาย : ประตุการค้าใหม่เชื่อมโยงไทยกับอุตสาหกรรมโลก

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้จัดงานเสวนาโต๊ะกลมในหัวข้อ ทนาย: ประตุการค้าใหม่เชื่อมโยงไทยกับอุตสาหกรรมโลก ซึ่งได้รับเกียรติจาก ดร.สมเจตน์ ติณพงษ์ กรรมการผู้จัดการโครงการทนาย ดีเวลลอปเมนต์ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด (มหาชน) และ นายนิยม ไวยรัชพานิช ประธานคณะกรรมการการค้าชายแดนหอการค้าไทยเป็นวิทยากร โดยมีนายอภิวัฒน์ อสมารณ์ รองผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นผู้ดำเนินรายการ

9 มีนาคม 2555 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
THE OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2202 4274 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7023

www.oie.go.th, www.facebook.com/oieprnews, http://twitter.com/oie_news